20/06/2022

Την 78η «μαύρη» επέτειο από την σφαγή των πέντε συγχωριανών τους τίμησαν τα Κομνηνά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ξάνθης και Περιθεωρίου

Φόρο τιμής στους πέντε συγχωριανούς τους που σφαγιάστηκαν από τα βουλγάρικα στρατεύματα κατοχής την 12η Ιουνίου 1944 απέδωσαν για μία ακόμη χρονιά οι κάτοικοι στα Κομνηνά τιμώντας την “μαύρη επέτειο”-όπως χαρακτηριστικά ειπώθηκε και στον λόγο που εκφωνήθηκε. Η εκδήλωση ξεκίνησε με επιμνημόσυνη δέηση χοροστατούντος του Μητροπολίτη Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος.

Ακολούθησε κατάθεση στεφάνων και στη συνέχεια το χρονικό της ημέρας που εκφώνησε η σύζυγος του προέδρου του Τ.Σ Κομνηνών.

Στην τελετή παραβρέθηκαν από πλευράς του Δήμου Ξάνθης οι αντιδήμαρχοι Μ. Φανουράκης και Απ’. Ελευθεριάδης αλλά και ο πρόεδρος της ΔΕΥΑΞ Ιπποκράτης

Καμαρίδης.
Παρόντες επίσης οι επικεφαλής των παρατάξεων “Ξάνθη για Ολους” Σάββας Μελισσόπουλος και “Δήμος Πρότυπο” Χαρ Δημαρχόπουλος.
Παρόντες οι πρόεδροι των Τ.Σ Κομνηνών κ. Καζαντζίδης (οικοδεσπότης) και Καρυοφυτου Δ. Σερεφιας αλλά και ο πρ. Υφυπουργός οικονομικών Στάθης Γιαννακίδης ο οποίος ως γνωστόν κατάγεται από την ορεινή περιοχή της Σταυρούπολης και πλήθος κόσμου.

Ομιλία της κ. Καζαντζίδου σύζυγος του προέδρου του Τ.Σ Κομνηνών:

Αγαπητοί συγγενείς των θυμάτων,κυρίες και κύριοι, αγαπητοί μου συγχωριανοί.

Σήμερα έχουμε την μαύρη επέτειο για το χωριό μας τα Κομνηνά, κατά την οποία οι Βούλγαροι κατακτητές, στις 12 Ιουνίου 1944, εκτέλεσαν κατά τον πιο βάρβαρο τρόπο πέντε συγχωριανούς μας, ενώ ταυτοχρόνως λεηλάτησαν και πυρπόλησαν

κατοικίες χωριανών μας που ήταν αντάρτες στα βουνά.

Χρέος μας έφερε εδώ για να δείξουμε ότι δεν ξεχνάμε τους νεκρούς ήρωες χωριανούς μας και αποδίδουμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής.

Ας γυρίσουμε λοιπόν 77 χρόνια πίσω και ας θυμηθούμε σύμφωνα με τις αφηγήσεις των παλιών κατοίκων των Κομνηνών, αυτοπτών μαρτύρων, για το τι συνέβη την αποφράδα εκείνη ημέρα.

Το χωριό μας, όπως και ολόκληρη η Ανατολική Μακεδονία και η Θράκη, στενάζει κάτω από την Βουλγαρική κατοχή, με αποτέλεσμα πολλά παλικάρια του χωριού μας να βγούν αντάρτες στα βουνά, κάτι που εξόργισε τις βουλγαρικές αρχές κατοχής.

Στις 12 Ιουνίου 1944, νωρίς το πρωί, ένα βουλγαρικό απόσπασμα κατέλαβε το χωριό μας. Στη συνέχεια, με οδηγό έναν προδότησυγχωριανό μας, οδήγησε το απόσπασμα στα λημέρια των ανταρτών. Πήγαν πρώτα στο Ουζούνμπορο λέγοντας ότι εκεί στο χωράφι του κρύβεται ο Δημήτριος Στίγκας,πατέρας δύο ανταρτών, του Κώστα και του Ανδρέα,. Οι Βούλγαροι συνέλαβαν μέσα στο χωράφι του, τον Δημήτριο Στίγκα και στη συνέχεια συνέλαβαν σε μικρή απόσταση τον νεαρό αντάρτη, τον 19χρονο Νίκο Σιδηρόπουλο.

Οι Βούλγαροι τους κακοποίησαν και τους βασάνισαν φρικτά για να αποκαλύψουν τα κρησφύγετα των ανταρτών. Στάθηκαν γενναίοι και προτίμησαν τον βασανισμό από την προδοσία. Στο τέλος, οι δήμιοι τούς εκτέλεσαν! Στο σημείο εκείνο παρόν ήταν ο νεαρός σύνδεσμος και τροφοδότης των ανταρτών, ο 18χρονος Κωστάκης Παπαδόπουλος που περνούσε από εκεί μ’ ένα γαϊδουράκι που είχε δει τον Ιούδα και τις δύο βουλγαρικές εκτελέσεις. Αρνήθηκε να τους πει ο,τιδήποτε για τους αντάρτες και ότι δεν τους γνωρίζει.

Ο Ιούδας που φοβήθηκε μήπως ο Κωστάκης πει στους χωριανούς ότι ήταν μαζί τους στην εκτέλεση των δύο χωριανών ζήτησε από τους Βουλγάρους να τον εκτελέσουν γιατί μεταφέρει πληροφορίες και εντολές στους αντάρτες, για να του κλείσουν το στόμα. Έτσι κι έγινε… Προτίμησαν τα νεαρά αυτά παιδιά να πεθάνουν, παρά να προδώσουν!

Οι βούλγαροι, αφού τους σκότωσαν,πέταξαν τα σώματά τους βορά στα άγριαζώα και τα κομμένα κεφάλια τους τα πήραν μαζί τους.

΄Ηταν ημέρα Πέμπτη. Σ’ αυτήν εδώ την πλατεία συγκέντρωσαν από τα σπίτια και τα χωράφια, τους εκατοντάδες πανικόβλητους κατοίκους, τους έβαλαν να καθίσουν οκλαδόν, καταγής και τις γυναίκες γονατιστές, ενώ γύρω -γύρω έστησαν τα πολυβόλα για να τους εκτελέσουν. Την ίδια στιγμή, άλλα αποσπάσματα, αφού ερευνούσαν τα σπίτια και έπαιρναν τρόφιμα και άλλα πολύτιμα είδη, μετά τα πυρπολούσαν.

Σ’ αυτήν την πλατεία οι προγονοί μας είδαν τον βούλγαρο αξιωματικό να φωνάζει και να κραδαίνει το περίστροφό του και τα πολυβόλα, με τους στρατιώτες να έχουν το χέρι τους στην σκανδάλη για να εκτελέσουν τους πανικόβλητους κατοίκους. Τα γυναικόπαιδα γονατιστά σ’ αυτήν την πλατεία να κλαίνε καθώς έβλεπαν να έρχεται το τέλος τους. Ελπίδα σωτηρίας δεν είχαν, ως την ώρα που εμφανίστηκε ένας ρώσος γιατρός αξιωματικός που ζήτησε και ματαιώθηκε η εκτέλεση..

Το αίμα όλων πάγωσε όταν οι Βούλγαροι στρατιώτες έφεραν και περιέφεραν μέσα στο τρομαγμένο πλήθος τα κομμένα κεφάλια των ανταρτών κι ενός από γειτονικό χωριό, τα κρατούσαν από τα μαλλιά τα έδειχναν προκλητικά και ρωτούσαν ποιοι είναι συγγενείς τους!

Τέτοιο απαίσιο έγκλημα, οι κάτοικοι των Κομνηνών είχαν να δουν από τους διωγμούς του Μουσταφά Κεμάλ στον μαρτυρικό Πόντο.

Ο πατέρας του νεκρού Νίκου Σιδηρόπουλου Μωϋσής και η μητέρα του Παρθένα, μόλις είδαν το κομμένο κεφάλι του παιδιού τους, έπεσαν λιπόθυμοι.

Ο Νεοκλής και η Ειρήνη Παπαδοπούλου, μόλις είδαν το κεφάλι του παιδιού τους του Κωστάκη, το κλάμα τους και οι γοερές κραυγές τους αντήχησαν παντού

παρασύροντας και όλους τους χωριανούς σ΄ ένα ατελείωτο κλάμα και μοιρολόγι.

Μέσα από το πλήθος οι Βούλγαροι ξεχωρίζουν μια γυναίκα την Κυριακούλα Στίγκα, τον σύζυγο της οποίας, όπως σας προείπα, εκτέλεσαν μέσα στο χωράφι του.

Μαζί της είχαν προηγούμενα. Την έστειλαν στην Φιλιππούπολη για να την δικάσουν, αλλά ο εισαγγελέας την αθώωσε. Την κατηγόρησε ο βούλγαρος πρόεδρος της κοινότητος Κομνηνών Μανόλωφ, ότι επιτέθηκε με νύχια και με δόντια στο βουλγαρικό απόσπασμα που πήγε στο σπίτι της να συλλάβει τον αντάρτη γιο της Κώστα, εμπόδισε τη σύλληψη του και κατόρθωσε εκείνος να διαφύγει από το πίσω παράθυρο του σπιτιού.

Ακόμα και η κλώσα, για να προστατέψει τα πουλιά της, επιτίθεται στον εχθρό, όσο

ισχυρός και αν είναι, είπε ο εισαγγελέας της έδρας και αθώωσε την Κυριακούλα Στίγκαπου γύρισε στο χωριό από την Βουλγαρία, με ταπεινωμένους τους κατηγόρους της.

Τώρα όμως παίρνουν εκδίκηση από μια ανυπεράσπιστη γυναίκα που λίγες ώρες πριν εκτέλεσαν εν ψυχρώ τον σύζυγο της μέσα στο χωράφι του.

Οι Βούλγαροι δίκασαν καικαταδίκασαν την Κυριακούλα Στίγκα με συνοπτικές διαδικασίες μέσα στην πλατεία, σε εκτέλεση. Η θαρραλέα αυτή γυναίκα αντίκρισε με περιφρόνηση τον θάνατο. Στάθηκε με αξιοπρέπεια, ως Ελληνίδα μητέρα και σύζυγος, ως μία νέα Μπουμπουλίνα, μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα και μπροστά στα μάτια όλων των συγχωριανών της…

Της ζήτησαν να της δέσουν τα μάτια κι εκείνη αρνήθηκε. Με δυνατή φωνή, είπε: « Και δέκα παιδιά να είχα, θα τα έστελνα όλα στο βουνό αντάρτες να πολεμήσουν για τηνλευτεριά της πατρίδος!»

Και όταν δόθηκε το παράγγελμα στο απόσπασμα, Πυρ! Η Κυριακούλα Στίγκα φώναξε με όλη την δύναμη της ψυχής της «Ζήτω Η Ελλάς». Η φωνή της αντήχησε σ’ αυτήν την πλατεία και αμέσως σωριάστηκε αιμόφυρτη.

Ακολούθησε το γοερό κλάμα των γυναικών και των παιδιών των Κομνηνών για την ηρωίδα που αψήφησε το θάνατο και περιφρόνησε τους εκτελεστές της…

Οι Βούλγαροι την εποχή εκείνη προέβησαν στα κατεχόμενα ελληνικά εδάφη, σε μια γενοκτονία, όπως αυτή προσδιορίζεται σήμερα από τις Διεθνείς Συνθήκες. Επέβαλαν τον αφελληνισμό, όποιος δεν εγγραφόταν στα δημοτολόγια βούλγαρος πολίτης του έδιναν διορία να φύγει σε άλλες περιοχές. Επιστράτευαν τους νέους και τους έστελναν Ντουρντουβάκια και δούλευαν στα κάτεργα στη Βουλγαρία, ανοίγοντας δρόμους, ρακένδυτοι και νηστικοί.

Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί μου συγχωριανοί!

Τιμούμε σήμερα τους νεκρούς μας, γιατί έδειξαν τον πατριωτισμό τους και θυσιάστηκαν σαν ήρωες. Και τιμούμε πάντα τους ήρωες και όχι τους προδότες. Γιατί πάντα στις κοινωνίες των κρατών και των εθνών υπάρχουν προδότες όπως στην περίπτωση της σφαγής των Κομνηνών. Γιατί με προδοσία εκτελέστηκαν οι τιμημένοι νεκροί μας. Τιμούμε τους νεκρούς που έδειξαν τον πατριωτισμό τους, ενώ οι προδότες πλήρωσαν όταν έφυγαν οιπροστάτες τους.

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Σήμερα, 78 χρόνια μετά, θυμόμαστε και τιμούμε όλους τους ηρωικούς πεσόντες

υπέρ πατρίδος χωριανούς μας Κυριακούλα Στίγκα, Δημήτριο Στίγκα, Νίκο Σιδηρόπουλο και Κωστάκη Παπαδόπουλο και να προσθέσω τον Ισραήλ Κοντογιαννίδη που εκτέλεσαν κατόπιν προδοσίας στη Θεσσαλονίκη οι Γερμανοί κατακτητές.

Χρέος μας είναι να δεηθούμε για τις ψυχές των νεκρών μας και δεν θα τους ξεχάσουμε ποτέ!!!

Κυρίες και κύριοι, τιμή και Δόξα σ' όλους τους αγωνιστές που θυσιάστηκαν, αλλά και στους αντάρτες του χωριού μας.

Σας ευχαριστώ θερμά που είχατε την υπομονή να με ακούσετε.

-Ζήτω το Έθνος μας ! Ζήτω η αιωνία Ελλάς !